

[Korsgaard.]

Forbindelse med dette Problem, end jeg kan have alene som Havemand. Desværre kan jeg ikke takke den højtærede Landbrugsminister for de Udtalelser, som blev fremsat. De indeholdt jo visse Oplysninger, men Oplysningerne var givet i en saadan Form, at der efter mit Skøn egentlig ikke kan antages hos Landbrugsministeren at være noget stærkt Ønske om at tage et Initiativ paa dette Punkt. Og det beklager jeg. Jeg mener, man har Lov til at skønne, at hidtil har de anvendte Midler hjulpet i ret ringe Grad. I givet Fald vil jeg gerne bede Landbrugsministeren oplyse, om han har Oplysning om, i hvor høj Grad det for visse Egne har hjulpet. Jeg ser i Sagen virkelig en ret betydningsfuld Sag og kunde, som sagt, ønske, at Landbrugsministeren vilde vise lidt mere Initiativ. Mon ikke den højtærede Justitsminister kunde aflevere en Portion af den Vare til Landbrugsministeren? Det kunde jo være, at det for begge Parter gav en Tilstand, som var bedre end den nuværende.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(*Bordning*): Jeg vil gerne sige det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at jeg vil tro, der er andre Steder, hvor det er mere nødvendigt at indføre Tvangsbestemmelser end paa dette Omraade. Det er min Erfaring, at den Bekæmpelsesmaade, man er kommet ind i, har haft store Virkninger og betydet overordentlig meget. Det er de Erfaringer, mange har gjort, og saalænge det er Tilfældet, finder jeg ikke nogen særlig Anledning til, at der træffes strenge Tvangsbestemmelser, selv om det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil opfordre dertil.

Til det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby vil jeg gerne sige, at netop det Eksempel, han nævnte, fra „Statistiske Efterretninger“, om Prisstigninger paa Tømmer og Lægter, viser, at det nytter ikke noget, Statsskovvæsenet holder særlig lave Priser, for det er just Priserne for alle Sælgere, for Privatskovene og for det, der bliver købt udefra, der viser en meget større Stigning, end Statsskovene har faaet, fordi Statsskovene netop i Fjor i den første Halvdel af Sæsonen ikke holdt nær saa høje Priser, som man gjorde i de private Skove. Resultatet for dem, der skal bruge Tømmeret i Byggeriet, blev ikke nogen Nedsættelse. Mellemandlerne tog Gevinsten, og vi blev nødt til at forhøje, for at der dog skulde være nogen Mening i det.

Hvad vilde det betyde, hvis Statsskovvæsenet virkelig skulde holde meget

lavere Priser, trods meget stærke Prisstigninger paa Kul og Koks fra Udlandet og Prisstigninger paa de Effekter, som de private Skove sælger? Det vilde betyde, at de Mellemandlere, der fik fat i Træet, og de Beboere, der tilfældigt bor i Nærheden af Statsskovene, faktisk vilde faa et Statstilskud paa Skatteydernes Bekostning. Er det det, det ærede Medlem er ude efter? Saa vil jeg sige, at det er jeg imod. Skal man have Statstilskud skal det være aabenlyst, ikke indirekte, som det ærede Medlem her ønsker. Til Gengæld har jeg udtalt over for det ærede Medlem, at jeg mener ikke, Staten skal udnytte dette Forhold til det yderste, tværtimod. Det har jeg gjort Rede for, og det ærede Medlem maatte ogsaa erkende, at jeg havde Ret i de Betragtninger. Men skal der gives et Statstilskud til dem, der tilfældig bor ved Siden af Statsskovene, maa det ske aabenlyst og ikke fordækt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Broby: Jeg vil gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at vi, som bor i Nærheden af Skovene, er jo ikke vant til at faa Statstilskud fra Statsskovenes Side. Statsskovvæsenet, som den højtærede Landbrugsminister er Chef for, kender jo godt Forholdet med den Ring, som den højtærede Landbrugsminister godkendte, hvorved det ikke var muligt at købe en eneste Pind Gavntre i Skovene, uden at man skulde give 20 pCt. mere for det, end Savværket gav. Det er det, vi, som bor nær Skovene, hidtil har levet under, og det er ikke Statstilskud. Statsskovvæsenet var gaaet ind i en Ring sammen med de private Skovejere, og de havde Forpligtelse til ikke at sælge, uden at de skulde have 20 pCt. mere for Træet, naar de solgte til en Privatmand, end de fik, naar de solgte til Savværkerne. Den Savværksejer, der brød en saadan Kontrakt, kunde ikke faa Træ mere; men det er de jo kommet ud af, takket være at Sagen blev draget frem her.

Med Hensyn til de private Skove og det, der finder Sted for Øjeblikket, kunde jeg godt have Lyst til at tale lidt om en Statsskovrider, der staar som Formand for en Forening af private Skove og Statsskove, hvor man sætter Brændselspriserne, altsaa et fuldstændigt Monopol. Det er den Slags Statstilskud, som vi nyder, der bor i Nærheden af Skovene, højtærede Landbrugsminister!